

HYVÄN ARJEN AVAIMIA –MESSUILLA YLIVIESKASSA 13.10.2007 KERROTUT SADUT / Saduttajina Ylivieskan ammattiopiston lähihoitajaopiskelijat

Olipa kerran prinsessa ja prinssi. He asuivat suuressa linnassa. Prinsessa tykkäsi aina ommella. Prinssi tykkäsi taistella.

- Katariina 6 v -

Karkki joka oli tyytymätön

Olipa kerran karkki ja se oli kaupan hyllyllä eikä sitä kukaan koskaan ostanu. Sitten yhtenä päivänä se ostettiin ja sitten se tyttö söi sen kuka sen osti. Sitten sitä karkkia alkoi hirveesti kaduttaa koska se olis halunnu että se ostettais ja syötäis.

- Helka Romppainen 8 v -

Mulle ostettiin sellaisia kissoja, joilla oli sellaisia ripsiä, niin minä laitoin yhden kiinni. Täällä se on se kissa, hiuksissa. Siellä oli emokissakin, mutta siinä ei ollut sitä reikää. Niin sitten siellä oli, siellä emokissasta tuli sellainen vaaleanpunainen. Minä leikein että siinä oli niiden pesä. Niin sittekön minä laitoin oveen sen kissan, kysyin äidiltä mihin olin sen laittanut. Kun minä vein sen sinne, olin hakemassa ponia, mutta en hakenutkaan.

- 4 –vuotias -

Alun perin se näytti ihan tavalliselta rypistyneeltä paperilta. Se tuoksui voimakkaasti menneisyydeltä ja tulevaisuudelta. Mitä tarkemmin sitä tarkasteli, sen heleän musta väri puhuteli. Astuin sisään paperiin, asia mitä olin jo lapsena pohtinut. Millainen on avaruuden musta aukko, onko se oikeasti olemassa? Kulkiessani sen sisään, näin lukemattomia väri-faarioita. Elämän merkityksiä, syvältä kumpuavaa ILOA. Niin ja oikeastikin ajattelen näin. Siinä on aarretta mitä ei heti ymmärrä. Siksi on hauska ajatella, mitä kaikkea musta aukko nielaisee sisäänsä. Mustan aukon toisella puolella on lisää elämää, mahdollisuuksia. Ja mustaa vasten esineet, asiat, merkitykset selkiintyy. Enää en katsele tähtikirkasta taivasta niin kuin lapsena matkalla joulujuhlaan. Miettien missä ilmakehä ohenee niin merkittävästi, ettei ihminen pysty hengittämään. Sitä ei tarvitse pohtia, koska elämä jatkuu aina. Olisin halunnut kertoa hassuista pumpulipilivistä ja lumihutale-seikkailuista. Mutta oloni on niin lumihutaleen keveä pohtimaan timantinkaltaisia asioita. Tuikkivaa tähteyttä.

- Pirjo Hannula 45 v -

Syksyn lehti

Eräänä päivänä keltainen suuri vaahteranlehti putosi maahan. Se oli ensimmäinen syksyn pudonnut lehti. Se katsoi ylös, mutta ketään toista lehteä ei tullut perässä. Se odotti ja odotti. Huokaisi raskaasti. Yht'äkkiä kuului kaukaa vinkuva ääni. Se voimistui ja tuli lähemmäksi. Se oli valtava tuulen puuska. Tuuli vei lehden, ensin ylös, sitten alas, taas ylös ja pii-itkän matkan yli talojen kattojen. Ja tuuli pudotti lehden suureen koivikkoon, joka oli täynnä keltaisia koivunlehtiä. "Terve" sanoi vaahteranlehti koivunlehdille. "Tervetuloa" sanoivat kaikki koivunlehdet, "Olipa mukavaa, että tulit", ne huusivat kuorossa. Ja kaukaa kuului taas vinkuna. Tuuli lähestyi...

- Tuula 50 v -

Hipsuhiiri ja mummo

Oli kaunis syksyinen päivä, Hipsuhiiri heräili hiljalleen päiväunilta. Hän meni taikamatolle. Hän lensi sillä Eurooppaan. Siellä hän tapasi taiteilijan, ranskalaisen taiteilijan. Hän jatkoi matkaansa. Hän jatkoi matkaansa länteen. Alkoi sataa. Alkoi sataa vettä. Alkoi paistaa aurinko ja tuli sateenkaari. Hipsuhiiri oli ihan märkä. Hipsuhiiri alkoi palella. Ja senpä vuoksi lensi mökkiin. Siellä mökissä oli vanha mummo, joka keitti puuroa. Mummo näki Hipsuhiiren ja kiljaisi. Mummo sanoi, että: "Istahdappa pöytään. Minä keitän sinulle juuri puuroa." Hipsuhiiri ahmaisi puuron. Sitten hän nukahti. Hipsuhiiri poksautti. Hän lensi mökistä kotiin. Sanoi mummolle: "Hyvästi, hei, hei, hei". Hipsuhiiri lähti kotiin sirpaleina. Hipsuhiiri tuli taas ehjäksi ja meni kotiin pesemään hampaitaan. Hipsuhiiri meni nukkumaan ja muisteli mummoa. Aamulla hän meni taas mummon luokse. Hän söi siellä lättyjä. -Loppu-

- Mari 37v, Viivi 6 v, Noora 8v, Emma 9v ja Elli 6 v -

Pikku lumihutale

Olipa kerran lumihutale. Sillä ei ollut kavereita. Se oli aivan yksinäinen. Kerran tuuli riepotti sitä ja vei sen kokonaan eri paikkaan. Pikku lumihutale ei nähnyt mitään. Hän itki, koska hän oli niin yksinäinen. Yht'äkkiä pilvi ilmestyi hänen pään päällensä ja puhui hänelle: "Älä pelkää. Minä olen sinun ystäväsi." "Ei minulla ole ystäviä." "Mutta jos minä nyt olisin sinun ystävä." Ja niin pikku pilvestä ja lumihutaleesta tuli ystävä. -Loppu-

- Noora 8 v -

Yhtenä päivänä, ku Aku heräs, niin hän alkoi mennä keittiöön tekemään Hupulle, Tupulle ja Lupulle eväitä, koska pojat olivat menossa sudenpentujen leirille ja Aku oli viemässä linestä ... eväsretkelle, kun pojat olivat lähteneet. Kun Aku oli tekemässä Tupulle, Hupulle ja Lupulle eväitä, niin se huomasi että kani oli loikkinut rikkinäisestä aidasta porkkanamaalle. Sitten Aku lähti hätyystämään kania ja kani säikähti. Sitten Aku oli niin raivoissaan, että se iha raivoissaan korjasi aita ja löi monta kertaa sormeen. Sitte ku hän oli saanut aidan valmiiksi, hän haisti savua ja muisti, että hän oli tekemässä eväitä Tupulle, Hupulle ja Lupulle. Hän unohti ottaa lastan ja poltti kätensä, ku otti paljailla käsillä munakkaita kuumalta pannulta. Sitte kasteli. Sitte Tupu, Hupu ja Lupu heräsi ja paistoi itselleen munakkaat. Sitten ne lähtivät bussin luokse. Aku huomasi, että pojat oli unohtanu eväänsä. Hän ajatteli antaa ne pojille, jos näkisi heitä metsässä, jonne aikoi mennä lineksen kans. Sitten alko sataa vettä ja bensa oli loppunu. Sitten Aku lähti etsimään huoltoasemaa ja lines odotti tunnin autossa. Sitten Hannu tuli ja otti lineksen kyytiin ja he ajoivat pois. Sitte Tupu, Hupu ja Lupu näki heijät ja olivat Akun auton luona, koska he olivat eksyneet porukasta. Ja kun he olivat kotona, pojat sytyttivät nuotion, paistoivat makkaraa ja olivat onnellisia yhdessä. Loppu hyvin. Kaikki hyvin.

- Santeri 9 v -

Marja

Vaikka semmonen, että se tyttö oli linnassa ja vaikka ja sitte nii se joutu tehdä lasitöitä. Ja sitte se joutu... ja se oli köyhä, nii se joutu tehdä koko yön, että se sai rahaa ja ruokaa. Sitte se joutu nukkumaan, jos se halus nukkua, niin lattialla. Sitten nii niin sen lasityöt laitettiin näyttille. Se tyttö meni kauppaan. Nakkeja ja pottuja. Sitte se teki, ku sillä oli hella, nii se teki ruokaa. Se meni kerään kukkia, nii se laitto ne sinne lasitöihin. Se joutu tehdä semmoisen lampun, lampun lasitöihin. Se kävi hakeen suolta villaa, ku se keksi, että se alkaa tehdä villatöitä, villasta jotaki. Se lähti kiipeileen vuorille ja sitte se teki villasta ja lasista talon. Sitte se kävi hakkeen auringon.

- Olivia 7v 2kk ja Hilla 4v 8kk -

Hölmöläiset

1.Hölmöläiset oli yöongella. Heillä oli kotona sauna lämmin ja heillä oli kylmä. Ja heillä oli harvinaisen vähän vaatetta ja oli 30 astetta kylmää. Sitten yksi heistä keksi, "Riisutaan jo valmiiksi pikkareille että päästään nopeammin saunomaan." Kun he olivat päässeet kotiin heillä oli nenä aivan jäässä kun he pääsivät saunaan he joutuivat olemaan kolme tuntia että nenä suli ja samalla katosi nenäkin.

2.Hölmöläiset lähtivät markkinoille. Markkinat oli Voltissa. Sitten he menivät yhtä siltaa pitkin. Sitten yhdelle miehelle muistuu mieleen. "Hei muistatteko kun oli talvi?" Niin tiputin tästä sillalta veteen neulan. Hän sanoi kavereilleen että mennään nyt etsimään sitä kallista neulaa. He tyhjensivät joken että löytäisivät neulan.

3.Oli yhdellä hölmöläisellä hevonen millä ei ollut heinää. Ukko sanoi "Nyt minä lähden myymään hevosta kun sille ei ole mitään syötävää." Ukko kysyi eräältä että vaihdatko lampaaseen hevosen. Tietysti. Joten ukko sai lampaan. Sitten ukko kysyi toiselta. "Vaihdatko tuon korin missä on vihtoja tuohon lampaaseen?" Sitten ukko tuli tyytyväisenä kotiin ja sanoi: "Minulla on vihtoja nyt voimme ottaa löylyjä."

- Miska 7v ja Niko 9v -